

ระเบียบสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการลงทะเบียน
พ.ศ. 2567

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการลงทะเบียนของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์ ให้เป็นไปอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 34 (2) และ (19) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อ 40 ของข้อบังคับสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2567 ประกอบกับมติสภาสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์ ในการประชุมครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2566 สภาสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการลงทะเบียน พ.ศ. 2567”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา 2566 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์

“นายกสภาสถาบัน” หมายความว่า นายกสภาสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์

“กรรมการสภาสถาบัน” หมายความว่า กรรมการสภาสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์

“รองอธิการบดี” หมายความว่า รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ประกอบด้วย ประธานสาขา ผู้อำนวยการ และหัวหน้าฝ่าย หรือผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป ซึ่งมีหน้าที่มอบหมายงาน หรือที่มีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันผู้นั้น

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งสถาบันบรรจุและแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงลูกจ้าง

“ลูกจ้าง” หมายความว่า บุคคลซึ่งสถาบันบรรจุเป็นลูกจ้าง โดยมีสัญญาจ้างให้ปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวและมีกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่แน่นอน ทั้งนี้ ไม่รวมลูกจ้างที่ปฏิบัติงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราวที่มีกำหนดการสิ้นสุดหรือความสำเร็จของงาน หรือในลักษณะจ้างโครงการเฉพาะ

“ปีการศึกษา” หมายความว่า วันที่ 1 สิงหาคมของปีปัจจุบัน ถึงวันที่ 31 กรกฎาคมของปีถัดไป

ข้อ 4 ผู้ปฏิบัติงานต้องรักษาวินัย โดยกระทำการหรือไม่กระทำการ ตามที่บัญญัติไว้ในระเบียบนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ 5 ผู้ปฏิบัติงานต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- (2) ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย จริยธรรมของวิชาชีพ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ แนวปฏิบัติ และนโยบายของสถาบัน
- (3) ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่สถาบันด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของสถาบัน
- (4) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย และกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ แนวปฏิบัติ และนโยบายของสถาบัน โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น จะทำให้เสียหายแก่สถาบัน หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของสถาบัน จะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือ ทันทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามโดยทันที
- (5) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่การปฏิบัติหน้าที่ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่มิได้
- (6) ต้องรักษาความลับของสถาบัน
- (7) ต้องสุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งต่อผู้ปฏิบัติงานในระดับเดียวกันและต่างระดับกัน
- (8) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การบริการแก่บุคคลใดก็ตาม ที่มาติดต่องานที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของตน รวมทั้งผู้ที่มาติดต่องานและรับบริการภายในบริเวณสถาบัน
- (9) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่และในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใดก็ตามที่มาติดต่องาน
- (10) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน ของสถาบัน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง
- (11) ต้องปฏิบัติหน้าที่ภายใต้กฎแห่งสุลักษณะและความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด ด้วยการใช้อุปกรณ์หรือสวมใส่อุปกรณ์เกี่ยวกับสุลักษณะความปลอดภัยทุกครั้ง หรือตลอดเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่
- (12) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนแก่ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้ร่วมงาน ไม่ประมาทเลินเล่อ หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันในขณะปฏิบัติหน้าที่
- (13) ต้องบำรุงรักษา เครื่องมือและอุปกรณ์เครื่องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้อยู่ในสภาพดี เป็นระเบียบเรียบร้อยตามควรแก่หน้าที่
- (14) ต้องระมัดระวัง รักษาและป้องกันทรัพย์สินใด ๆ ที่อยู่ในบริเวณสถาบัน โดยมีให้เสียหาย หรือสูญหายจากบุคคลใดหรือจากภัยพิบัติอื่นเท่าที่สามารถจะทำได้
- (15) ต้องช่วยกันรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในบริเวณสถาบันอย่างเคร่งครัด

ข้อ 6 ผู้ปฏิบัติงานต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องไม่มาปฏิบัติหน้าที่สาย โดยมาปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงเวลา และไม่กลับหรือเลิกงานก่อนเวลาที่กำหนด
- (2) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย
- (3) ต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว
- (4) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
- (5) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่

(6) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน

(7) ต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่กรณีที่ตั้งตั้งโดยสถาบัน

(8) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติหน้าที่

(9) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

ข้อ 7 ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 5 และฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ 6 แห่งระเบียบนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

ข้อ 8 การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(1) ปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือทุจริต ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่สถาบันหรือผู้หนึ่งผู้ใด

(2) ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่สถาบันอย่างร้ายแรง

(3) ละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันเป็นเวลายาวเกิน 15 วันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของสถาบัน

(4) ทำร้ายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายสาหัส

(5) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(6) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก่อความเสียหายอย่างร้ายแรง

(7) ละเว้นการกระทำ หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ 5 และฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ 6 แห่งระเบียบนี้ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่สถาบันอย่างร้ายแรง

ข้อ 9 ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้าง และพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย

ข้อ 10 ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย โดยโทษทางวินัย มี 5 สถานดังต่อไปนี้

(1) ภาคทัณฑ์เป็นลายลักษณ์อักษร หรือด้วยวิธีการทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

(2) ตัดเงินเดือน

(3) ลดเงินเดือน

(4) ปลดออก

(5) ไล่ออก

ข้อ 11 การลงโทษผู้ปฏิบัติงานให้ทำเป็นคำสั่ง ต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใดและตามข้อใด

ข้อ 12 เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้อธิการบดี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายรับดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ 13 หรือข้อ 14 แล้วแต่กรณี

ข้อ 13 ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือการพิจารณาตามข้อ 12 ปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้น มิใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว อธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตาม ข้อกล่าวหา ให้อธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสั่งลงโทษตามสมควรแก่กรณีตามข้อ 15 โดยไม่ต้อง คณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าอธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิด ตามข้อกล่าวหา ให้อธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสั่งยุติเรื่องก็ได้

ข้อ 14 ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือการพิจารณาตามข้อ 12 ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยในการสอบสวนต้อง แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อ คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่ออธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับ มอบหมาย

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าอธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิด ตามข้อกล่าวหา ให้อธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสั่งยุติเรื่องก็ได้ แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตาม ข้อกล่าวหา ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ 16 แล้วแต่กรณี

ข้อ 15 ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัด เงินเดือนหรือลดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษ ภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย

ข้อ 16 ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย สั่ง ลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษ ลงต่ำกว่าปลดออก

ข้อ 17 ในกรณีที่กระทำผิดเล็กน้อยที่ไม่ทำให้สถาบันเสียหาย และไม่ถึงขั้นที่จะต้องมีการลงโทษ ทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตัดเงินเดือนด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรหรือด้วยวิธีการทางไปรษณีย์ อีเล็กทรอนิกส์ หรือระบบการสื่อสารอื่นที่เป็นทางการภายในสถาบันได้ และให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้อธิการบดี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายทราบเป็นลายลักษณ์อักษร และให้แจ้งงานบุคคลเพื่อบันทึกเป็นข้อมูล

ข้อ 18 ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจกำหนดแบบหรือวิธีปฏิบัติ และออกคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้หรือระเบียบนี้ไม่ได้กำหนด ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ 4 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2567

ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์
อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี
นายกสภาสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารักษ์